

BUDDHA

ENSIMMÄINEN LUKU

SHAKYAMUNI BUDDHA

I

BUDDHAN ELÄMÄ

1. Shakya-heimo asusti Rohini-joen rannalla, joka virtaa Himalajan eteläisillä rinteillä. Heimon kuningas, Shuddhodana Gautama, perusti pääkaupunkinsa Kapilavastuun, rakennutti sinne suuren linnan ja hallitsi viisaasti saavuttaen alaistensa suosion.

Kuningattaren nimi oli Maya. Hänen isänsä oli kuninkaan setä, joka oli myös saman Shakya-heimon naapurimaan kuningas.

20 vuoteen heillä ei ollut lasta. Mutta eräänä yönä kuningatar Maya näki merkillisen unen, jossa valkoinen norsu astui hänen kohtuunsa rintakehän oikealta puolelta, ja hän tuli raskaaksi. Kuningas ja alaiset odottivat hartaasti kuninkaallisen lapsen syntymää. Sikäläisen tavan mukaan kuningatar palasi vanhempiensa kotiin synnytystä varten, ja matkallaan sinne, kauniin kevät-auringon paistaessa, hän levähti Lumbini-puutarhassa.

Joka puolella kuningattaren ympärillä oli Ashokakukkia. Mielissään hän kurotti oikean kätensä poimiakseen oksan, ja hänen näin tehdessään prinssi syntyi. Kaikki ilmaisivat sydämellisen ilonsa kuningattaren ja hänen prinssilapsensa kunniaksi. Taivas ja maa iloitsivat. Tämä ikimuistettava päivä oli 8. huhtikuuta.

Kuninkaan ilo oli ääretön ja hän antoi prinsille nimen Siddhartha, joka tarkoittaa "jokainen toive täyttynyt".

2. Kuninkaan palatsissa ilo kuitenkin muuttui pian suruksi, sillä muutaman päivän kuluttua ihastuttava kuningatar Maya yllättäen kuoli. Hänen nuoremmasta sisarestaan Mahaprajapatista tuli lapsen kasvatusäiti ja hän kasvatti lasta rakkaudella.

Erakkomunkki nimeltään Asita, joka asui läheisillä vuorilla, huomasi säteilyä linnan ympärillä. Tulkiten sen hyväksi enteeksi hän meni palatsiin, ja lapsi näytettiin hänelle. Hän ennusti: "Tästä prinsistä, jos hän pysyy palatsissa, kasvettuaan tulee suuri kuningas ja hän alistaa valtaansa koko maailman. Mutta jos hän hylkää hovielämän omistautuakseen uskonnolliselle elämälle, hänestä tulee Buddha, maailman Pelastaja."

Ensin kuningas oli mielissään tämän ennusteen kuullessaan, mutta sitten hän alkoi huolehtia mahdollisuudesta, että hänen ainoa poikansa jättäisi palatsin tulakseen kodittomaksi erakkomunkiksi.

Shakyamuni Buddha

7 vuoden ikäisenä prinssi aloitti yhteiskunnalliset ja sotilaalliset opintonsa, mutta hänen ajatuksensa pyrkivät suuntautumaan muualle. Eräänä kauniina kevätpäivänä hän meni ulos linnasta isänsä kanssa. Yhdessä he katsoivat maanviljelijää, joka oli kyntämässä. Prinssi huomasi, että lintu laskeutui maahan ja poimi mukaansa pienen madon, jonka maanviljelijän aura oli tuonut näkyviin. Prinssi istuutui puun varjoon, ajatteli asiaa kysyen itseltään:

“Tappavatko kaikki elävät olennot toisiaan?”

Prinssi, joka oli menettänyt äitinsä heti syntymänsä jälkeen, liikuttui syvästi näiden pienten olioiden kärsimyksestä.

Tämä hengellinen haava syveni päivä päivältä hänen kasvaessaan; kuin pieni naarmu nuorena puussa ihmiselämän kärsimys syöpyi yhä syvemmälle hänen mieleensä.

Kuningas oli yhä enemmän huolissaan muistaessaan erakon ennustuksen ja yritti kaikin tavoin piristää prinssiä ja kääntää hänen ajatuksensa muualle. Prinssin ollessa 19-vuotias kuningas järjesti hänen avioliittonsa prinsessa Yashodharan kanssa, joka oli Suprabuddhan, Devadahan linnan herra ja edesmenneen kuningatar Mayan veljentytär.

3. 10 vuoden ajan prinssi eli kevään, syksyn ja sadeajan paviljongeissa musiikin, tanssin ja muiden nautintojen ympäröimänä, mutta hänen ajatuksensa palasivat aina kärsimyksen ongelmaan hänen yrittäessään mietiskelyn avulla ymmärtää ihmiselämän todellisen merkityksen.

“Palatsin ylellisyydet, tämä terve ruumis, tämä iloitseva nuoruus, mitä ne minulle merkitsevät?” hän ajatteli. “Eräänä päivänä sairastumme, vanhenemme; kuolemasta ei ole pakoa. Ylpeys nuoruudesta, terveydestä, olemassaolosta, kaikkien ajattelevien ihmisten tulisi heittää nuo ajatukset pois.”

“Ihminen, joka taistelee olemassaolosta etsii luonnollisesti jotakin arvokasta. On kaksi suuntaa mistä etsiä – oikea suunta ja väärä suunta. Jos ihminen etsii väärästä suunnasta, hän huomaa, että sairaus, vanhuus ja kuolema ovat väistämättömiä, mutta silti hän etsii samanlaisia tyhjiä ja katoavaisia asioita.”

“Jos ihminen etsii oikeasta suunnasta, hän huomaa sairauden, vanhuuden ja kuoleman todellisen luonnon ja etsii arvokasta siitä, mikä on kaiken inhimillisen kärsimyksen ulottumattomissa. Omassa nautintojen täyttämässä elämässäni näytän etsivän väärästä suunnasta.”

4. Hengellinen taistelu jatkui näin prinssin mieles-

Shakyamuni Buddha

sä, kunnes hänen ainoa lapsensa Rahula syntyi prinssin ollessa 29-vuotias. Tällöin prinssi päätti jättää palatsin ja etsiä ratkaisua hengelliselle levottomuudelleen erakkomunkin kodittomasta elämästä. Hän läksi palatsista eräänä yönä mukanaan vain ajajansa Chandaka ja mielihevossensa lumivalkea Kanthaka.

Hänen ahdistuksensa ei loppunut, ja monet paholaiset houkuttelivat häntä sanoen: "Sinulle olisi parempi palata linnaan, sillä pian koko maailma olisi omasi." Mutta prinssi sanoi paholaiselle, ettei hän halunnut koko maailmaa. Hän ajoi pänsä kaljuksi, käänsi askeleensa etelää kohti kantaen kädessään kerjääjän kulhoa.

Ensin prinssi kävi Bhagawa nimisen erakkomunkin luona tarkkailemassa hänen askeettista elämäänsä. Sitten hän meni Arada Kalaman ja Udraka Ramaputran luoppiakseen heidän menetelmiään, joilla Nirvanaan päästään mietiskelyn kautta, mutta jonkin aikaa mietiskelyä harjoitettuaan hän vakuuttui siitä, ettei tämä tapa veisi häntä Valaistukseen. Lopulta hän meni Magadhan maahan ja eli askeettina Uruvilvan metsässä Nairanjana-joen rannalla, joka virtaa Gaya-kaupungin ohitse.

5. Hänen menetelmänsä olivat uskomattoman ankaria. Hän kannusti itseään ajatellen, että "ei yksikään askeetti ennen, ei nyt eikä tulevaisuudessa ole koskaan harjoitellut eikä tule koskaan harjoittelemaan ankarammin kuin minä nyt".

Silti prinssi ei voinut saavuttaa päämääräänsä. Vietettyään 6 vuotta metsässä hän luopui asketismista. Hän meni peseytymään joelle ja otti vastaan kulhollisen puuroa Sujatalta, palvelijattarelta, joka asui naapurikylässä. Ne viisi kumppania, jotka olivat eläneet prinssin kanssa kuuden asketismin vuoden aikana järkyttyivät siitä, että prinssi otti vastaan maitoa palvelijattarelta; he pitivät sitä prinssin arvoa alentavana ja jättivät hänet.

Näin prinssi jäi yksin. Hän oli vielä heikko, mutta kuoleman uhallakin yritti istuen puun alla vielä toista mietiskelykautta sanoen: "Veri saattaa väsyä, liha mädätä, luut hajota, mutta en lähde tästä paikasta ennen kuin löydän tien Valaistukseen." Prinssi päätti näin.

Taistelu oli ankara ja vailla vertaa. Prinssi oli epätoivoinen ja sekavien ajatusten vallassa, tumma varjo riippui hänen henkensä yllä ja hän oli paholaisten

Shakyamuni Buddha

kiusausten saartamana. Huolellisesti ja kärsivällisesti hän tutki kiusaukset yksi kerrallaan ja hylkäsi ne kaikki. Kamppailu oli tosiaankin ankara. Se sai hänen verensä heikoksi, lihansa katoamaan ja luunsa hajoamaan.

Mutta kun aamutähti ilmestyi itäiselle taivaalle, kamppailu oli päättynyt ja prinssin mieli oli selkeä ja kirkas kuin nouseva päivä. Vihdoinkin hän oli löytänyt tien Valaistukseen. Tämä tapahtui joulukuun 8. päivänä prinssin ollessa 35-vuotias. Prinsistä tuli Buddha.

6. Tästä lähtien prinssi tunnettiin eri nimillä: jotkut käyttivät hänestä nimeä Buddha, täydellisesti valaistunut, Tathagata; jotkut kutsuivat häntä Shakyamuniksi, Shakyahaimon viisaaksi; jotkut nimittivät häntä Maailman Kunnioittamaksi.

Ensin hän meni Mrigadavaan Varanasiin, jossa elivät ne viisi erakkoa, jotka olivat asuneet hänen kanssaan kuuden asketismin vuoden aikana. Aluksi he karttoivat prinssiä, mutta puhuttuaan hänen kanssaan he uskoivat häntä ja heistä tuli hänen ensimmäisiä seuraajiaan. Sitten hän meni Rajagrihan linnaan ja sai puolelleen kuningas Bimbisaran, joka oli aina ollut hänen ystävänsä. Sieltä hän läksi kiertämään maata eläen almuilla ja käännäyttään ihmisiä ottamaan vastaan hänen elämäntapansa.

Ihmiset ottivat hänet vastaan niin kuin janoinen

ottaa vastaan vettä ja nälkäinen ruokaa. Kaksi suurta opetuslasta, Sariputra ja Maudgalyayana, ja 2000 seuraajaa liittyivät häneen.

Aluksi Buddhan isä kuningas Shuddhodana, joka yhä sisäisesti kärsi poikansa päätöksestä jättää palatsi, pysytteli syrjässä, mutta sittemmin hänestä tuli Buddhan uskollinen opetuslapsi. Mahaprajapati, Buddhan äitipuoli, ja prinsessa Yashodhara, Buddhan vaimo, ja kaikki Shakya-heimon jäsenet alkoivat seurata häntä. Lukuisista muistakin tuli hänen hartaita ja uskollisia seuraajiaan.

7. 45 vuotta Buddha kiersi maata saarnaten ja suositellen ihmisiä seuraamaan hänen elämäntapaansa. Mutta ollessaan 80-vuotias Vaisalissa, paluumatkallaan Rajagrihasta Shravastiin, hän sairastui ja ennusti, että kolmen kuukauden kuluttua hän siirtyy Nirvanaan. Silti hän kiersi maata kunnes saapui Pavaan, jossa sairastui vakavasti syötyään ruokaa, jota seppä Chunda oli tarjonnut. Huolimatta kovasta kivusta ja heikkoudesta hän saapui metsään, joka oli Kusinagaran rajalla.

Maaten kahden suuren sala-puun välissä hän jatkoi opettamistaan viimeiseen asti. Näin hän astui täydelliseen rauhaan saatettuaan loppuun työnsä maailman suurimpana opettajana.

8. Anandan, Buddhan lempiopetuslapsen ohjeiden mukaan ystävät suorittivat polttohautauksen Kusinagarassa.

Seitsemän naapurimaan hallitsijat sekä kuningas Ajatasatru vaativat, että tuhka jaettaisiin heidän keskensä. Kusinagaralaiset kieltäytyivät aluksi, ja riita uhkasi jopa päättyä sotaan, mutta viisaan Drona-nimisen miehen neuvojen ansiosta uhkaava tilanne vältettiin ja tuhka jaettiin kahdeksan suuren maan kesken. Tuhka polttoroviosta sekä savinen ruukku, joka sisälsi maalliset jäännökset annettiin myös kahdelle muulle hallitsijalle kunnioitettavaksi. Suuria torneja rakennettiin Buddhan muistoksi, joissa säilytettiin hänen maallisia jäännöksiään ja tuhkaansa.

II

BUDDHAN VIIMEISET OPETUKSET

1. Sala-puiden alla Kusinagarassa viimeisissä puheissaan opetuslapsilleen Buddha sanoi: "Luokaa itsellenne valo. Luottakaa itseenne, älkää luottako kehenkään muuhun. Tehkää opetuksistani valonne. Luottakaa niihin; älkää luottako muihin opetuksiin.

Ajatelkaa ruumistanne: ajatelkaa sen epäpuhtautta.

Tietäen, että sekä sen kipu että sen nautinto ovat molemmat kärsimyksen syitä, kuinka voitte antaa myöten sen haluille? Ajatelkaa “minäänne”, ajatelkaa sen katoavaisuutta, kuinka voitte pettää itseänne ja vaalia ylpeyttä ja itsekkyyttä tietäen, että kaikki päättyy väistämättömään kärsimykseen? Ajatelkaa kaikkea aineellista, löydätkö siitä yhtään pysyvää “minää”? Eikö se kaikki ole yhdistelmiä, jotka ennemmin tai myöhemmin hajoavat? Älkää hämmentykö kärsimyksen yleismaailmallisuudesta vaan noudattakaa opetuksiani vielä kuolemani jälkeenkin ja pääsette eroon kivusta. Tehkää tämä ja olette todella opetuslapsiani.

2. Opetuslapseni, opetuksia, jotka olen teille antanut, ei saa koskaan unohtaa eikä hylätä. Niitä tulee aina vaalia, niitä tulee ajatella, niitä tulee noudattaa. Jos noudatatte näitä opetuksia, olette aina onnellisia.

Opetuksien ydin on se, että hillitsette omaa mieltänne. Pitäkää mielenne poissa ahneudesta ja käytöksenne pysyy oikeana, mielenne puhtaana ja sananne uskollisina. Ajatelkaa aina elämänne katoavaisuutta ja pystytte vastustamaan ahneutta ja vihaa ja näin pystytte välttämään kaiken pahan.

Jos huomaatte, että mielenne on kiusausten vallassa ja näin ollen kiintynyt ahneuteen, teidän pitää voittaa ja hillitä kiusaus; olkaa oman mielenne herra.

Shakyamuni Buddha

Ihmisen mieli voi tehdä hänestä Buddhan tai se voi tehdä hänestä eläimen. Virheen harhaanjohtamana ihmisestä tulee paholainen, valaistuneena hänestä tulee Buddha. Hillitkää siksi mieltänne, älkääkä antako sen poiketa oikealta polulta.

3. Teidän tulee kunnioittaa toisianne, noudattaa opetuksiani ja välttää riitoja; teidän ei tule veden ja öljyn tavoin torjua toisianne vaan maidon ja veden tavoin liittyä yhteen.

Oppikaa yhdessä, opiskelkaa yhdessä, noudattakaa opetuksiani yhdessä. Älkää hukatko mieltänne ja aikaanne laiskuuteen ja riitelyyn. Nauttikaa Valaistuksen kukista niiden aikaan ja korjatkaa oikean polun hedelmät.

Teille antamani opetukset olen oppinut seuraten itse polkua. Teidän tulee noudattaa näitä opetuksia ja mukautua niiden henkeen kaikissa tilanteissa.

Jos hylkäätte ne, tarkoittaa se, että ette ole koskaan todella tavanneet minua. Se tarkoittaa, että olette kaukana minusta vaikka olisitte kanssani; mutta jos otatte vastaan opetukseni ja noudatatte niitä, niin olette hyvin lähellä minua vaikka olisitte kaukanakin.

4. Opetuslapseni, loppuni lähestyy, eromme on lä-

hellä, mutta älkää surko. Elämä on ikuisesti muuttuva; kukaan ei voi paeta ruumiin hajoamista. Tämän näytän nyt omalla kuolemallani ruumiini hajotessa kuin lahonneet rattaat.

Älkää turhaan surko vaan huomatkkaa, että ei mikään ole pysyvää, ja oppikaa tästä ihmiselämän tyhjiys. Älkää vaaliko arvotonta ajatusta, että muuttuvaisesta tulisi muuttumatonta.

Maallisten halujen paholainen etsii aina tilaisuutta johtaa mieltä harhaan. Jos kyy on huoneessanne ja haluatte nukkua rauhassa, teidän on ensin ajettava kyy pois.

Teidän on ensin rikottava maallisten intohimojen kahleet ja ajettava ne pois niin kuin ajaisitte pois kyy. Teidän on ehdottomasti suojeltava omaa mieltänne.

5. Opetuslapseni, viimeinen hetkeni on tullut, mutta älkää unohtako, että kuolema on vain aineellisen ruumiin loppu. Ruumis syntyi vanhemmista ja sitä ravittiin ruoalla; aivan yhtä väistämättömiä ovat sairaus ja kuolema.

Mutta todellinen Buddha ei ole ihmisruumis – se on Valaistus. Ihmisruumiin on kuoltava, mutta Valaistuksen viisaus on olemassa aina Dharman totuudessa ja Dharman

Shakyamuni Buddha

noudattamisessa. Se, joka näkee pelkästään ruumiini, ei todella näe minua. Vain se, joka todella ottaa vastaan opetukseni, todella näkee minut.

Kuolemani jälkeen Dharma on opettajanne. Seuratkaa Dharmaa ja olette uskollisia minulle.

Elämäni viimeisten 45 vuoden aikana en ole salannut mitään opetuksistani. Ei ole salaisia opetuksia, ei kätkeytyä merkitystä; kaikki on opetettu avoimesti ja selvästi. Rakkaat opetuslapseni, tämä on loppu. Hetken kuluttua siirryn Nirvanaan. Tämä on opetukseni.”

TOINEN LUKU

IKUINEN JA YLISTETTY BUDDHA

I

HÄNEN SÄÄLINSÄ JA LUPAUKSENSA

1. Buddhan henki on suuren rakastavan lempeyden ja säälin henki. Rakastavan lempeyden henki tarkoittaa halua pelastaa kaikki ihmiset kaikilla mahdollisilla tavoilla. Suuren säälin henki tarkoittaa alttiutta sairastaa ihmisten sairauksia, kärsiä heidän kärsimyksiään.

“Teidän kärsimyksenne ovat minun kärsimyksiäni ja teidän onnenne minun onneni”, sanoi Buddha, ja niin kuin äiti rakastaa lastaan, niin ei Buddhakaan unohda hetkeksikään tätä ajatusta, sillä on Buddhan luonnon mukaista olla sääliväinen.

Buddhan sääliväisyyden henki vastaa ihmisten tarpeita; ihmisen usko on vastaus tähän henkeen ja se johtaa hänet Valaistukseen: äiti toteuttaa äitiytensä rakastaen lastaan, ja lapsi, vastaten tähän rakkauteen, tuntee olonsa turvalliseksi ja levolliseksi.

Ikuinen ja ylistetty Buddha

Ihmiset eivät kuitenkaan ymmärrä tätä Buddhan henkeä ja kärsivät harhoista ja haluista, jotka syntyvät heidän tietämättömydestään; he kärsivät omista teoistaan, jotka karttavat maallisten intohimojen johdosta ja vaeltavat harhakuvitelmien vallassa harteillaan omien pahojen tekojensa taakka.

2. Älkää ajatelko, että Buddhan sääli on vain tätä elämää varten; se on ikuisen Buddhan ajattoman säälin julistus, Buddhan, joka on toiminut tuntemattomista ajoista saakka, jolloin ihmiskunta tietämättömyytensä johdosta eksyi.

Ikuinen Buddha ilmestyy ihmisille aina mitä ystävällisimmissä muodoissa ja tuo heille huojennuksen viisaimmat menetelmät.

Shakyamuni Buddha, syntynyt prinssinä Shakyahaimoon, jätti kotinsa mukavuudet elääkseen askeetin elämää. Hiljaisen mietiskelyn avulla hän löysi tien Valaistukseen. Hän saarnasi Dharmaa (oppia) seuralaisilleen ja lopulta osoitti sen todeksi maallisella kuolemallaan.

Buddhan toiminta on yhtä ikuista kuin ihmisten tietämättömyys on loputon, ja yhtä pohjatonta kuin on tietämättömyys on rajatonta Buddhan sääli.

Kun Buddha päätti erota maallisesta elämästä, hän teki neljä suurta lupasta: (1) pelastaa kaikki ihmiset (2) hylätä kaikki maalliset halut (3) oppia kaikki opetukset ja (4) päästä täydelliseen Valaistukseen. Nämä lupaukset olivat rakkauden ja säälin julistus, mikä on Buddhan perusluonteen mukaista.

3. Ensin Buddha opetteli välttämään minkään elävän olennon tappamisen syntiä toivoen, että kaikki ihmiset saisivat tuntea pitkän elämän siunauksen.

Buddha opetteli välttämään varastamisen syntiä toivoen, että kaikilla ihmisillä olisi kaikkea tarvitsemaansa.

Buddha opetteli välttämään aviorikoksen suorittamista toivoen, että kaikki ihmiset tuntisivat puhtaan omantunnon siunauksen ja etteivät he kärsisi kyltymättömistä haluista.

Buddha, pyrkien päämääräänsä, opetteli pysymään erossa vilpistä toivoen, että kaikki ihmiset kokisivat mielenrauhan, joka on tuloksena totuuden puhumisesta.

Hän opetteli välttämään petollista puhetta toivoen, että kaikki ihmiset kokisivat kumpanuuden ilon.

Ikuinen ja ylistetty Buddha

Hän opetti olemaan loukkaamatta toisia toivoen näin, että kaikilla olisi tyyni mieli, joka seuraa siitä, että elämme rauhassa toistemme kanssa.

Hän vältti joutopuhetta toivoen, että kaikki saisivat tuntoa myötätuntoisen ymmärtävyyden siunauksen.

Buddha, pyrkien päämääräänsä, opetti välttämään ahneutta toivoen tällä kunniakkaalla teolla, että kaikki ihmiset saisivat tuntoa rauhallisuuden, joka seuraa tätä vapautta.

Hän opetti välttämään vihaa toivoen, että kaikki ihmiset rakastaisivat toisiaan.

Hän opetti välttämään tietämättömyyttä toivoen, että kaikki ihmiset ymmärtäisivät eivätkä jättäisi huomiotta syy-yhteyden lakia.

Näin Buddhan sääli ulottuu kaikille ihmisille ja hän haluaa aina tuottaa heille onnea. Hän rakastaa ihmisiä niin kuin vanhemmat rakastavat lastaan ja hän toivoo heille korkeinta siunausta, nimittäin sitä, että he pystyisivät kulkemaan tämän elämän ja kuoleman valtameren toiselle puolelle.

II

BUDDHAN MEILLE TUOMA HUOJENNUS JA PELASTUS

1. Buddhan kaukaa Valaistuksesta tulevan puheen on vaikea tavoittaa ihmisiä, jotka yhä kamppailevat harhan maailmassa; siksi Buddha palaa itse tähän maailmaan ja käyttää omia pelastusmenetelmiään.

“Kerron teille vertauksen”, Buddha sanoi. “Elipä kerran rikas mies, jonka talo syttyi tuleen hänen poissaollessaan. Palatessaan hän huomasi, että hänen lapsensa olivat niin leikkiin syventyneitä, etteivät he olleet huomanneet tulipaloa vaan olivat yhä sisällä talossa. Isä huusi: “Tulkaa ulos lapset! Tulkaa ulos! Kiirehtikää!” Mutta lapset eivät kiinnittäneet huomiota hänen huutoonsa.

Huolestunut isä huusi uudelleen: “Lapset, minulla on täällä ihmeellisiä leluja, tulkaa ulos leikkimään niillä!” Totellen hänen huutoaan tällä kertaa lapset tulivat ulos palavasta talosta.

Tämä maailma on palava talo. Huomaamatta, että talo palaa, ihmiset ovat vaarassa palaa kuoliaiksi, joten säälistään Buddha keksii keinoja, joilla heidät pelastaa.

Ikuinen ja ylistetty Buddha

2. Buddha sanoi: "Kerron teille toisen vertauksen. Kerran rikkaan miehen ainoa poika jätti kotinsa ja vajosi äärimmäiseen köyhyyteen.

Hänen isänsä kulki kauas etsien poikaansa, mutta ei nähnyt hänestä jälkeäkään. Isä teki kaikkensa löytääkseen poikansa, mutta turhaan.

Kymmenien vuosien jälkeen poika, surkean näköisenä, kuljeskeli lähellä isän asuinpaikkaa.

Isä tunnisti poikansa heti ja lähetti palvelijansa hakemaan pojan kotiin. Poika pelästyi kuitenkin asunnon hienoutta ja luuli, että palvelijat petkuttivat häntä, eikä lähtenyt heidän mukaansa. Hän ei tunnistanut oikeaa isäänsä.

Isä lähetti palvelijansa uudelleen tarjoamaan hänelle rahaa ja palvelijanpaikkaa rikkaan herran taloudessa. Poika hyväksyi tarjouksen, palasi isänsä kotiin palvelijoiden kanssa ja alkoi työskennellä palvelijana.

Isä ylensi hänen asemaansa vähitellen, ja lopulta hänet pantiin pitämään huolta omaisuudesta ja aarteista. Poika ei vielääkään tunnistanut omaa isäänsä.

Isä oli mielissään poikansa uskollisuudesta ja koska

hänen elämänsä lähestyi loppuaan hän kutsui koolle sukulaisensa ja ystävänsä ja sanoi heille: "Ystäväni, tämä tässä on ainoa poikani, jota olen etsinyt vuosikaudet. Tästä lähtien koko omaisuuteni kuuluu hänelle."

Poika oli yllättynyt isän tunnustuksesta ja sanoi: "En ole vain löytänyt isääni vaan nyt koko tämä omaisuus, kaikki nämä aarteet ovat omiani!"

Rikas mies tässä vertauksessa on Buddha, ja vaeltava poika tarkoittaa kaikkia ihmisiä. Niin kuin isä rakastaa ainutta poikaansa, niin ulottuu Buddhan sääli kaikille ihmisille. Tässä rakkaudessaan hän käyttää viisaimpia menetelmiä johtaakseen, opettaakseen ihmisiä ja rikastuttaakseen heitä Valaistuksen aarteilla.

3. Niin kuin sade kastelee kaiken kasvillisuuden, niin ulottuu Buddhan sääli yhtäläisesti kaikille ihmisille. Samoin kuin kasvit hyödyntävät samaa sadetta eri tavoin, samoin myös eri olosuhteissa elävät ihmiset saavat siunauksen eri tavoin.

4. Vanhemmat rakastavat kaikkia lapsiaan, mutta heidän rakkautensa ilmenee erityisenä hellyytenä sairasta lasta kohtaan.

Buddhan sääli on yhtäläinen kaikkia ihmisiä kohtaan, mutta se ilmenee erikoisena huolenpitona niille, joilla tietämättömyytensä vuoksi on kannettavanaan ras-

Ikuinen ja ylistetty Buddha

kaampi pahuuden ja kärsimyksen taakka.

Aurinko nousee itäiseltä taivaalta ja raivaa pois tieltään maailman pimeyden eikä se vieroksu eikä suosi yhtään erityistä aluetta. Näin myös Buddhan sääli sulkee sisäänsä kaikki ihmiset rohkaisten heitä oikeisiin tekoihin ja ohjaten heitä taistelemaan pahuutta vastaan. Näin hän raivaa pois tietämättömyyden pimeyden ja johtaa ihmiset Valaistukseen.

Buddha on isä säälissään ja äiti rakastavassa lempeydessään. Tietämättömyyttään ja ollen riippuvaisia maallisista haluista ihmiset usein toimivat liian innokkaasti. Buddha on myös innokas, mutta säälistä kaikkia ihmisiä kohtaan. Ihmiset ovat avuttomia ilman Buddhan sääliä ja Buddhan lapsina heidän täytyy ottaa vastaan hänen pelastustiensä.

III

IKUINEN BUDDHA

1. Tavalliset ihmiset uskovat, että Buddha syntyi prinssinä ja oppi tien Valaistukseen kerjäläismunkkina; itse asiassa Buddha on kuitenkin aina ollut olemassa maailmassa, jolla ei ole alkua eikä loppua.

Ikuisena Buddhana hän on tuntenut kaikki ihmiset

ja käyttänyt kaikkia huojennuksen keinoja.

Ikuisessa Dharmassa, jota Buddha opetti, ei ole mitään virheellistä, sillä Buddha tietää kaiken maailmassa ja opetta tietoaan kaikille ihmisille.

On todella vaikea ymmärtää maailmaa sellaisena kuin se on, sillä vaikka se näyttää todelliselta, ei se sitä ole, ja vaikka se näyttää epätodelliselta, ei se sitä ole. Tietämätön ihminen ei voi ymmärtää maailman totuutta.

Buddha yksin täysin ymmärtää ja todella tuntee maailman sellaisena kuin se on eikä hän koskaan sano, että se on todellinen tai epätodellinen, hyvä tai paha. Hän vain heijastaa maailmaa sellaisena kuin se on.

Tätä Buddha opettaa: "Kaikkien ihmisten tulee viljellä hyviä tekoja luonteensa, tekojensa ja uskojensa mukaisesti". Tämä opetus menee yli tämän maailman myöntämisen tai kieltämisen rajojen.

2. Buddha ei opeta ainoastaan puheillaan vaan myös elämällään. Vaikka hänen elämänsä onkin ikuinen, hän käyttää kuolemaa keinona herättää ahneet ihmiset.

"Erään lääkärin ollessa poissa kotoa hänen lapsensa ottivat vahingossa myrkkyyä. Palatessaan lääkäri huomasi lapsensa olevan sairaina ja valmisti heille vastamyrkkyyä.

Ikuinen ja ylistetty Buddha

Jotkut lapsista, jotka eivät olleet vakavasti sairaina, ottivat lääkkeen vastaan ja paranivat, mutta eräisiin myrkky oli vaikuttanut niin pahasti, että he kieltäytyivät ottamasta lääkettä.

Isällisestä rakkaudestaan lapsiaan kohtaan lääkäri päätti käyttää äärimmäistä keinoa painostaakseen lapsia ottamaan vastaan parantavan lääkkeen. Hän sanoi lapsille: "Minun on lähdeävä pitkälle matkalle. Olen vanha ja saatan kuolla minä päivänä hyvänsä. Jos olen kanssanne, voin parantaa teidät, mutta jos satun kuolemaan, tilanne pahenee pahenemistaan. Jos saatte sanan, että olen kuollut, rukoilen teitä ottamaan lääkkeen, jotta parantuisitte tästä vaikeasta myrkytyksestä." Sitten hän läksi matkalle. Jonkin ajan kuluttua hän lähetti sanansaattajan tiedottamaan lapsille kuolemastaan.

Saatuana viestin lapset olivat syvästi järkyttyneitä isän kuolemasta ja ajatuksesta, etteivät he enää saisi osakseen isän huolenpitoa. Muistaessaan isän pyynnön, surun ja avuttomuuden vallassa lapset ottivat lääkkeen ja parantuivat."

Ihmisten ei tule tuomita tämän lääkäri-isän vilppiä. Buddha on kuin tuo isä. Hän myös käyttää elämän ja kuoleman keinoa pelastaakseen ihmiset, jotka ovat halujen kahleiden sokaisemia.

KOLMAS LUKU

BUDDHAN MUOTO JA HYVEET

I

BUDDHAN KOLME MUOTOA

1. Älkää yrittäkö ymmärtää Buddhaa hänen ruumiinmuotonsa tai ominaisuuksiensa perusteella, sillä ei muoto eivätkä ominaisuudet ole todellinen Buddha. Todellinen Buddha on itse Valaistus. Oikea tapa Buddhan tuntemukseen on Valaistuksen ymmärtäminen.

Jos joku näkee Buddhan joitakin erinomaisia piirteitä ja luulee näin tuntevansa Buddhan, se on tietämättömän silmän erehdys, sillä ei Buddhaa voida määritellä muodoin eikä häntä voida nähdä ihmissilmin. Ei Buddhaa voida myöskään tuntea hänen ominaisuuksiensa virheettömänkään kuvauksen perusteella. Hänen ominaisuuksiaan ei voida kuvata ihmissanoin.

Vaikka puhummekin hänen muodostaan, ei Ikuisella Buddhalla ole määrättyä muotoa vaan hän voi ilmestyä missä muodossa tahansa. Vaikka kuvaammekin hänen ominaisuuksiaan, ei Ikuisella Buddhalla ole määrättyjä ominaisuuksia vaan hän voi ilmestyä millaisin ominaisuuksin tahansa.

Buddhan muoto ja hyveet

Siis jos joku näkee Buddhan muodon selvästi tai havaitsee kaikki hänen ominaisuutensa eikä kuitenkaan vielä kiinny niihin, hänellä on kyky nähdä ja tuntea Buddha.

2. Buddhan ruumis on itse Valaistus. Ollen muodoton ja aineeton se on aina ollut ja tulee aina olemaan. Se ei ole aineellinen ruumis, jota on ravittava ruoalla. Se on ikuinen ruumis, jonka aines on Viisaus. Siksi Buddha ei pelkää eikä sairasta. Hän on ikuisesti muuttumaton.

Siksi Buddha ei katoa niin kauan kuin Valaistus on olemassa. Valaistus ilmenee Viisauden valona, joka herättää ihmiset elämän uutuuteen ja saa aikaan sen, että he syntyvät Buddhan maailmaan.

Niistä, jotka tämän ymmärtävät, tulee Buddhan opetuslapsia; he noudattavat hänen Dharmansa, kunioittavat hänen opetuksiaan ja välittävät ne tuleville polville. Mikään ei voi olla ihmeellisempää kuin Buddhan voima.

3. Buddhan ruumis on kolminainen. Ensimmäinen muoto on sisin olemus eli Dharma-kaya; toinen on mahdollisuus eli Sambhoga-kaya; ja kolmas on ilmestymisen eli Nirmana-kaya.

Dharma-kaya on Dharman pääsisällys, toisin sanoen se on itsensä Totuuden pääsisällys. Tässä muodossa Buddhalla ei ole muotoa eikä väriä, ja koska hänellä ei ole muotoa eikä väriä, hän ei tule mistään eikä hän mene minnekään. Sinisen taivaan tavoin hän on kaiken yläpuolella, ja koska hän on kaikki, ei häneltä puutu mitään.

Hän ei ole olemassa, koska ihmiset ajattelevat hänen olevan olemassa eikä hän katoa, koska ihmiset unohtavat hänet. Hänellä ei ole mitään tarvetta ilmestyä ihmisten ollessa onnellisia eikä hänen ole tarpeen kadota ihmisten ollessa tarkkaamattomia ja laiskoja. Buddha on ihmisajatuksen ulottumattomissa.

Buddha tässä muodossa täyttää koko maailman; hän ulottuu jokapuolelle, hän on olemassa ikuisesti riippumatta siitä uskovatko ihmiset häneen vai epäilevätkö he hänen olemassaoloaan.

4. Sambhoga-kaya tarkoittaa, että Buddhan luonto, sekä säälin että viisauden yhteensulautuma, joka on hahmoton henki, ilmestyy syntymän ja kuoleman symbolien kautta, lupausten teon, harjoituksen ja hänen pyhän nimensä paljastamisen symbolien kautta johtaakseen kaikki ihmiset pelastukseen.

Buddhan muoto ja hyveet

Sääli on tämän ruumiin olemus ja sen hengessä Buddha käyttää kaikkia keinoja vapauttaakseen kaikki ne, jotka ovat valmiit vapautukseen. Niin kuin sytytetty tuli ei sammu ennen kuin polttoaine loppuu, niin ei Buddhan säälikään heikkene ennen kuin maalliset intohimit väsyvät. Niin kuin tuuli puhaltaa pois pölyn, niin myös Buddhan sääli tässä muodossa puhaltaa pois ihmisten kärsimykset.

Nirmana-kaya merkitsee, että saattaakseen päätökseen Buddhan Sambhoga-kayan tuoman huojennuksen, Buddha ilmestyi maailmaan ruumiillistuneena muodossa ja näytti ihmisille heidän kykyjensä ja luonteensa mukaan syntymän, tästä maailmasta luopumisen ja Valaistuksen saavuttamisen muodot. Johtaakseen ihmisiä Buddha tässä muodossa käyttää hyväkseen kaikkia keinoja, kuten sairautta ja kuolemaa.

Buddhan muoto on alunperin ainoastaan Dharmakaya, mutta koska ihmisten luonto vaihtelee, ilmenee Buddhan muoto eri tavoin. Vaikka Buddhan muoto vaihtelee ihmisten eri halujen, tekojen ja kykyjen mukaisesti, Buddhaa koskee vain Dharman totuus.

Vaikka Buddhan ruumis on kolminainen hänellä on yksi henki ja tarkoitus – pelastaa kaikki ihmiset.

Vaikka Buddha ilmestyy kaikkialla puhtaudessaan ei

tämä ole Buddha, koska Buddhalla ei ole muotoa. Buddha on kaikkialla, hänen ruumiinsa on Valaistus ja Valaistuksena hän ilmestyy kaikille, joilla on kyky ymmärtää Totuus.

II

BUDDHAN ILMESTYMINEN

1. Buddha ilmestyy tässä maailmassa harvoin. Kun Buddha ilmestyy, hän saavuttaa Valaistuksen, esittää Dharman, rikkoo epäilysten verkon, poistaa juurineen halun, tukkii pahuuden lähteen. Kenenkään estämättä hän kulkee maailmassa. Ei ole mitään suurempaa kuin kunnioittaa Buddhaa.

Buddha ilmestyy tähän kärsimyksen maailmaan, koska hän ei voi hylätä kärsiviä ihmisiä. Hänen ainoa tarkoituksensa on levittää Dharmaa ja siunata kaikkia ihmisiä sen Totuudella.

On hyvin vaikeaa tiedottaa Dharmaa maailmaan, joka on täynnä epäoikeudenmukaisuutta ja vääriä normeja, maailmaan, joka turhaan kamppailee pohjattomien halujen ja hankaluuksien kanssa. Suuresta rakkaudestaan ja säälistään Buddha uhmaa näitä vaikeuksia.

2. Buddha on kaikkien ihmisten ystävä. Jos Buddha

Buddhan muoto ja hyveet

huomaa jonkun kärsivän maallisten himojen taakasta, hän säälii tätä ihmistä ja jakaa taakan hänen kanssaan. Jos hän tapaa ihmisen, joka kärsii harhasta, hän poistaa harhan viisautensa puhtaalla valolla.

Niin kuin vasikka nauttii olostaan vain ollessaan äitinsä kanssa, niin eivät ne, jotka ovat kuulleet Buddhan opetukset, ole halukkaita jättämään häntä, koska nämä opetukset tuottavat heille iloa.

3. Kuun laskettua ihmiset sanovat, että kuu on laskenut, ja kuun noustua he sanovat, että kuu on noussut. Itse asiassa kuu ei laske eikä nouse vaan paistaa jatkuvasti taivaalla. Buddha on kuin kuu: hän ei ilmesty eikä katoa, hän vain näyttää tekevän näin rakkaudesta ihmisiin, jotta hän voisi opettaa heitä.

Ihmiset nimittävät yhtä kuun vaihetta täysikuuksi ja toista puolikuuksi; todellisuudessa kuu on kuitenkin aina täysin pyöreä, se ei kasva eikä kapene. Buddha on kuin kuu. Ihmisten silmissä Buddhan ulkomuoto saattaa muuttua, mutta tosiasiassa Buddha ei muutu.

Kuu paistaa joka puolella, suurkaupungin, hiljaisen kylän, vuorten, jokien yllä. Se heijastuu lammen

syvyyksissä, vesilasissa, lehden pinnalla olevassa kastepisarassa. Vaikka ihminen kävelisi satoja kilometrejä, kuu kulkee aina hänen mukanaan. Ihmisistä näyttää, että kuu muuttuu, mutta se ei muutu. Buddha on kuin kuu seurattessaan tämän maailman ihmisiä kaikissa heidän muuttuvissa olosuhteissaan, ilmestyen eri ulkomuodoissa, mutta hänen sisin olemuksensa ei muutu.

4. Buddhan ilmestyminen ja katoaminen voidaan selittää syy-yhteydellä: nimittäin kun syy ja olosuhteet ovat suotuisat, Buddha ilmestyy, kun taas syy ja olosuhteet eivät ole suotuisia, Buddha näyttää katoavan maailmasta.

Riippumatta siitä ilmestyykö tai katoaako Buddha, hän pysyy aina samana. Tietäen tämän perustotuuden ihmisten täytyy pysytellä Valaistuksen polulla ja pyrkiä täydelliseen viisauteen eikä heidän tule häiriintyä Buddhan näennäisten muutosten, maailman olosuhteiden tai ihmisajatuksen epävakaisuuden johdosta.

On selostettu, ettei Buddha ole aineellinen ruumis vaan Valaistus. Ruumista voidaan ajatella säiliönä, jos tämä säiliö on täytetty Valaistuksella, sitä voidaan nimittää Buddhaksi. Sen tähden jos joku on kiintynyt Buddhan ruumiiseen ja suree hänen katoamistaan, hänen ei ole mahdollista nähdä todellista Buddhaa.

Buddhan muoto ja hyveet

Todellisuudessa kaiken olemassaolevan todellinen luonto ulottuu yli ilmestymisen ja katoamisen, tulemisen ja menemisen, hyvän ja pahan eron. Kaikki olemassaoleva on aineetonta ja täysin samanlaista.

Nämä yllämainitun kaltaiset erot syntyvät, koska ihmiset, jotka näkevät nämä ilmiöt, eivät ymmärrä niitä oikein. Buddhan todellinen muoto ei ilmesty eikä katoa.

III

BUDDHAN HYVEET

1. Buddhalla on maailman kunnioitus osanaan viiden hyveen ansiosta: esikuvallinen käytös, ensiluokkainen näkemys, täydellinen viisaus, ylivoimainen saarnauskyky ja voima johtaa ihmiset opetustensa harjoittamiseen.

Lisäksi Buddhalla on kahdeksan muuta hyvettä: (1) kyky tuoda ihmiskunnalle siunausta ja onnea, kyky tuoda välitön hyöty maailmaan opetuksillaan, (2) kyky erottaa oikein hyvä ja paha, (3) kyky johtaa ihmiset Valaistukseen opettamalla oikea tie, (4) kyky johtaa ihmisiä yhtenäisellä tavalla, (5) kyky välttää ylpeyttä ja kerskailua, (6) kyky tehdä mitä on sanonut, (7) kyky sanoa mitä on tehnyt ja (8) näin tehden täyttää säälivän sydämensä lupaukset.

Mietiskelyn avulla Buddha säilyttää tyynen ja rauhal-

lisen mielen, joka säteilee armoa, sääliä, onnea ja mielen tasapainoa. Hän kohtelee kaikkia ihmisiä oikeamielisesti puhdisten heidän saastuneen mielensä ja tuottaen heille iloa.

2. Buddha on maailman ihmisille sekä isä että äiti. Lapsen synnyttyä vanhempien on puhuttava sille kuudentoista kuukauden aikana lapsellisin sanoin, sitten he vähitellen opettavat häntä puhumaan aikuisen tavoin. Maallisten vanhempien tavoin Buddha ensin pitää huolta ihmisistä ja jättää heidät sitten huolehtimaan itsestään. Ensin hän antaa asioiden tapahtua heidän toivomustensa mukaisesti ja vie heidät sitten rauhalliseen ja turvalliseen suojaan.

Sen mitä Buddha saarnaa omalla kielellään ihmiset ottavat vastaan ja omaksuvat omallaan aivan kuin saarna olisi tarkoitettu yksinomaan heille.

Buddhan mieli ylittää ihmisajatuksen; sitä ei voida selostaa sanoin, siihen voidaan vain viitata vertauksin.

Hevosten ja norsujen kulku, kalojen ja kilpikonnien liike likaa Ganges-joen veden, mutta joki virtaa jatkuvasti puhtaana eikä häiriinny moisista pikkuseikoista. Buddha on kuin suuri joki. Muiden opetusten kalat ja kilpikonnat

Buddhan muoto ja hyveet

uivat sen syvyyksissä ja puskevat virtaa vasten, mutta turhaan. Buddhan Dharma virtaa ikuisesti puhtaana ja häiriintymättä.

3. Buddha täydellisessä viisaudessaan välttää ennakkoluulojen äärimmäisyyksiä ja pitää yllä maltillisuutta, jota ei voida sanoin kuvata. Kaikkietävänä hän tietää kaikkien ihmisten ajatukset ja tunteet ja havaitsee kaiken tässä maailmassa heti.

Niin kuin taivaan tähdet heijastuvat tyynen meren pintaan, niin myös ihmisten ajatukset, tunteet ja olosuhteet heijastuvat Buddhan viisauden syvyyksiin. Tämän vuoksi Buddhaa nimitetään Täydellisesti Valaistuneeksi, Kaikkietäväksi.

Buddhan viisaus virkistää ihmisten kuivuneen mielen, valaisee heitä ja opettaa heille tämän maailman merkityksen, sen syyt ja seuraukset, ilmestymisen ja katoamisen. Todella, ilman Buddhan viisauden apua mikä tässä maailmassa olisi ylipäättänsä ihmisille ymmärrettävissä?

4. Buddha ei aina ilmesty Buddhana. Joskus hän ilmestyy pahan ruumiillistumana, joskus naisena, jumalana, kuninkaana, valtiomiehenä; joskus hän ilmestyy ilotalossa tai peliluolassa.

Kulkutaudin aikaan hän ilmestyy parantavana lääkärinä ja sodassa hän saarnaa pidättymistä ja armoa kärsiville ihmisille; niille, jotka ajattelevat, että kaikki on ikuista, hän saarnaa väliaikaisuutta ja epävarmuutta; niille, jotka ovat ylpeitä ja itsekkäitä, hän saarnaa nöyryyttä ja itsensä uhraamista; niille, jotka ovat kietoutuneita maallisten ilojen verkkoon, hän paljastaa maailman kurjuuden.

Buddhan työ on julistaa aina ja kaikkialla Dharmakayan (Buddhan ehdoton luonto) puhdasta olemusta, Buddhan armo ja sääli virtaavat tästä Dharmakayasta loputtomaan elämään ja rajattomaan valoon tuoden pelastuksen ihmiskunnalle.

5. Tämä maailma on kuin palava talo. Ihmiset, jotka ovat tietämättömyytensä pimeyden hämmentämiä, menettävät järkensä vihasta, tyytymättömyydestä, mustasukkaisuudesta, ennakkoluuloista ja maallisista intohimoista. He ovat kuin lapsi, joka tarvitsee äitiä; jokainen on riippuvainen Buddhan armosta.

Buddha on koko maailman isä; kaikki ihmiset ovat Buddhan lapsia. Buddha on pyhin kaikista pyhimyksistä. Maailma on tulessa heikkoudesta ja kuolemasta, joka puolella on kärsimystä. Mutta ihmiset, ollen syventyneitä turhaan maallisten nautintojen etsimiseen, eivät ole tarpeeksi viisaita täydellisesti ymmärtämään tätä.

Buddhan muoto ja hyveet

Buddha näki, että tämä harhaluulojen maailma oli todella palava talo, ja niin hän kääntyi pois siitä ja löysi pelastuksen hiljaisessa metsässä. Suuren säälinsä johdosta hän puhuu meille sieltä: "Tämä muutosten ja kärsimyksen maailma kuuluu minulle; kaikki nämä tietämättömät, avuttomat ihmiset ovat lapsiani; minä olen ainut, joka voi pelastaa heidät heidän harhaluuloistaan ja kurjuudestaan."

Koska Buddha on Dharman suuri kuningas, hän voi saarnata kaikille ihmisille niin kuin hän haluaa. Buddha ilmestyy maailmaan siunatakseen ihmisiä. Pelastaakseen heidät kärsimyksestä hän saarnaa Dharmaa, mutta ahneus tylsistyttää ihmisten korvat ja he ovat tarkkaamattomia.

Ne, jotka kuulevat, ovat vapaita elämän harhaluuloista ja kurjuudesta. "Ihmiset eivät voi pelastua luottaen omaan viisauteensa", hän sanoi, "ja uskon kautta heidän on otettava vastaan opetukseni." Siksi ihmisten on kuunneltava Buddhan opetuksia ja otettava ne käytäntöön.